

Straffen for Bøtteri 3 Maaneders. Men lad os sige, at i Gjennemsnit er Straffen for Løsgænger og Bøtteri 2 Maaneders, saa faae vi 240 Maaneders for hver enkelt Lovsanktaalt, det vil med andre Ord sige, at man maatte være belavet paa at have Plads for en Snæs Løsgængere og Bøttere i hver Arbejdsanstalt. Om Anstalterne ere saa rummelige, ved jeg ikke, men jeg betvivler det meget. Dertil komme nu disse andre Personer, som efter Indstillingen absolut skulle ind i Anstalterne; tager man ogsaa Hensyn til dem, frygter jeg meget for, at det vil vise sig, at der bliver Mangel paa Plads. Jeg antager derfor, at man vil erkjende, at det er nødvendigt at gjøre en Tilføining som den, jeg har foreslaaet ved denne Paragraf, og jeg bemærker ved samme Leilighed, at Thinget vil finde et lignende Vædring § 33. Det er fremdeles en Selsølgelse — det maa jeg maasse bemærke ved samme Leilighed, at det Vædringsforslag, Udvalget har stillet til § 42 under 46; af den samme Grund heller ikke kan vedtages. — Hvad den nye § 11 angaar, har jeg først stillet et Underændringsforslag, der gaar ud paa, at man skal udelade Ordene i første Linie: „og ved Siden af“. Jeg har opfattet det som en Redaktionsændring, idet jeg tilstaaer, at det ikke er mig klart, hvad der egentlig menes med disse Ord; det forekommer mig, at der er sagt alt Tilstrækkeligt ved Ordet „udenfor“, og at man ved at beholde de andre Ord kun vækker Tvivl om, hvorvidt man ikke har paatenkt noget Mere, end hvad der ligger i Ordet „udenfor“. — Fremdeles har jeg stillet et Forslag, der gaar ud paa, at der i første Stykke af denne Paragraf skulde indsættes en Passus, der gjenoptog Bestemmelsen om Gustruens eventuelle Understøttelsespligt, som findes i Lovforslagets § 11. Jeg har jo nemlig udtalt mig imod Udvalgets Forslag til § 2. Det er en Selsølgelse, at hvis dette Forslag maatte blive vedtaget, og man altsaa paalegger Gustruen den deri indeholdte videre gaaende Forpligtelse, bliver der ikke Tale om en Understøttelsespligt for Gustruen af den Art, som mit Underændringsforslag under Nr. 2 b antyder, hvilket altsaa da bortfalder. Men for det Tilfælde, at Udvalgets Forslag til § 2 ikke maatte blive vedtaget, er det en Selsølgelse, at idet jeg i Øvrigt tror at kunne slutte mig til Udvalgets nye § 11, maa denne suppleres med en saadan Bestemmelse om Gustruens Understøttelsespligt, som jeg her har nævnt. — Endelig er der til denne Paragraf af mig stillet et Forslag, som gaar ud paa, at „Indenrigsministeren“ i sidste Linie af 3die Stykke forandres til „Justitsministeren“. Jeg maa nemlig tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig at være siensynligt, at det maa være den samme Minister, der træder op i de to Tilfælde,

som omhandles i Lovforslagets § 9, hvor han har ladet „Justitsministeren“ blive staaende, og i § 11, hvor man har ombyttet ham med „Indenrigsministeren“. Jeg mener, at i begge Tilfælde bør det være Justitsministeren; thi vel er her Tale om Forhold, hvori Fattigvæsenet optræder, men den Omstændighed, at Fattigvæsenet er en af de Paagjældende, kan naturligvis ikke være afgjørende for det Spørgsmaal, af hvilken Bestaffenhed de Forhold ere, som skulle finde deres nærmere Bestemmelse, og det forekommer mig dog siensynligt, at det er af det Slags Forhold, som ligge under Justitsministeren og ikke under Indenrigsministeren. Det, der skal prøves og bedømmes, er, hvorvidt Familieforholdets Virkning i det enkelte Tilfælde skal strække sig. Og det er, om muligt, blevet endnu tydeligere ved de Forandringer, som det ærede Udvalg har bragt i Forslag ved disse Paragrafer, og som jeg ikke har Noget imod. Det ærede Udvalg har jo navnlig udtalt, at det, som skal undersøges, er ikke blot de Paagjældendes hele økonomiske Forfatning, men ogsaa de mulige Grunde, hvorpaa en saadan Hjælps frivillige Ydelse negtes, og dette udvikes yderligere i Betænkningen, idet der gjøres opmærksom paa, at det er naturligt, at man i det Tilfælde undersøger, om ikke den Paagjældende f. Ex. iforveien har ydet den Søn, om hvis Understøttelse der er Tale, saadan Understøttelse og Forjarg, at man maa sige, at han har fyldbestjort, hvad der i Kraft af Familieforholdets retslige Væsen kan fordres af ham ligeoverfor denne Søn; men en rigtig Vurdering af, hvad der i Kraft af Familieforholdets retslige Væsen kan fordres, hører under Justitsministeriet og maa iwerkfattes af det, og den Omstændighed, at det er Fattigvæsenet, der har Noget at forandre, forandrer, som jeg sagde før, naturligvis ikke Sagen. — Til de øvrige Forslag, som Udvalget har stillet under dette Afsnit, har jeg Intet at bemærke, og jeg skal derfor til Slutning kun henlede Opmærksomheden paa, at det maasse dog kunde være muligt, at den Maade, hvorpaa Loven om Udpantning er affattet, kan gjøre det noget tvivlsomt, om man har udtømmende Regler for Udpantningen i alle de Tilfælde, hvori man mener, at den skal kunne finde Sted efter det foreliggende Lovforslag. Jeg vil derfor tillade mig at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, om det ikke vil være nødvendigt at udvide Reglerne i § 12 eller at tilføie Noget til dets nye § 10 istedetfor det første Stykke, hvis dette skulde udgaa.

Griksen: Jeg har allerede ved denne Sags første Behandling udtalt mig imod den Lante, som er nedlagt i Lovforslagets §§ 10 og 11, og som har fundet Tilslutning i Udvalgets foreslaaede nye § 11. Jeg kan ikke Andet end